

РЕШЕНИЕ

№ 26921

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5132** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Сами А. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 127X от 20.04.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № УП-35050 от 30.03.2026 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят визира нарушение на чл.58, ал.5 от ЗУБ, като твърди, че не е бил напътен да представи писмени доказателства относно нови обстоятелства, свързани с личната му бежанска история. Счита, че в решението не е направен анализ относно наличието на нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение и страната му на произход. Твърди, че животът му в С. е застрашен, тъй като е издирван там заради членство в Кюрдската демократична партия. В тази връзка навежда основания за преследване по политически причини и поради етническата му принадлежност на кюрд. Тези обстоятелства определя като релевантни и по чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ, вр. чл.15, б. «б» и «в» от Директива 2011/95/ЕС при евентуално негово връщане в С.. Навежда твърдения за несигурност на обстановката в С., за случаи на агресия и насилие, вкл. срещу цивилни лица и представители на етно-религиозни общности. Твърди, че в района, от който произхожда, кюрдите, като етническа група, са с повишен риск от преследване.

Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане. Допълнителни аргументи излага в писмени бележки от 11.06.2026 г., чрез адв. Д. Й..

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ оспорва жалбата в писмена защита от 01.06.2026 г., чрез юрк. П. Р. към РПЦ Х..

Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба вх. № 4087 от 04.10.2024 г. по описа на РПЦ Х. и рег. № УП-35050 от 04.10.2024 г. по описа на ДАБ, Сами А. А. Х., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Сирийска арабска република, кюрд по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, за първи път е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

На проведено на 07.01.2025 г. интервю сирийският гражданин заявил, че е напуснал С. нелегално, на 29.08.2024 г., за Турция. В България пристигнал нелегално, през зелена граница, на 14.09.2024г. Посочил, че е [дата на раждане], в [населено място], но от 2000 г. до 2011 г. е живял в Д., през 2012 г. отишъл сам в И., където през 2013 г. дошло семейството му. Върнали се в [населено място] през 2021 г. Допълнил, че е кюрд, а в [населено място] винаги имало проблеми между араби и кюрди. Оженил се през 2013 г. и имал две деца, родени в Иракски К. през 2014 г. и 2016 г. Завършил основно образование и работил като строител. Не членувал в политическа партия, регилиозна организация или въоръжена групировка. Като причина да напусне С. посочил, че там всички хора носят оръжие, а турците ги нападат постоянно. Лично срещу него не е оказвано насилие в С., не е арестуван, задържан, съден или осъждан. Не останал в Иракски К., защото не им подновили документите и ги върнали в С.. Смята обстановката в С. след падането на Б. А. за по-лоша, защото управлявали ислямисти, а кюрдите ще го вземат в тяхната армия. Още повече, че в новата обстановка водели война в турските проксита.

С Решение № 2060 от 28.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на сирийския гражданин е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че изтъкнатите от кандидата причини за напускане на С. не попадат в предметния обхват на чл.8, ал.1 от ЗУБ, не могат да се определят като „преследване“ по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, нито заявявал дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване.

По-нататък в решението, административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унизително отнасяне или наказание, нито са налице данни, че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършен анализ на информацията за обстановката в С., изложена в Справка с вх. МД-02 – 77 от 03.02.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, органът не е установил разширенията, дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. След анализ на информацията в справката административният орган е направил обосновано предположение за затихване на

конфликта в С. и извод, че към настоящия момент е налице съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност, като случаите на въоръжени сблъсъци имали спорадичен, а не мащабен характер. В страната на произход на молителя не бил наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Посочено е в решението, че Сами А. А. Х. е нямал взаимоотношения с полицията или политическа дейност, поради което личното му и обществено положение не предполагат включването му в рискована група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти и на фона на степента на безогледното насилие по смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С-465/2007 г. от 17 февруари 2009 г. Прието е, че не са налице предпоставки за преоставяне на статут по чл.8, ал.9, чл.9, ал.6 или чл.9, ал.8 от ЗУБ.

Решение № 2060 от 28.02.2025 г. е обжалвано пред Административен съд Хасково, който с Решение № 3964 от 17.04.2025 г. по адм.д. № 656/2025 г. е отхвърлил жалбата. Съдът е обсъдил в решението си промяната в С. след падане на режима на Б. А., като е отбелязал, че въпреки, че обстановката в С. остава непредвидима и нестабилна, като цяло сигурността в страната се подобрява. Решението е оставено в сила с Решение № 11323 от 12.11.2025 г. по адм. д. № 6108/2025 г. на ВАС.

Сирийският гражданин е подал втора молба № КП-01-336 от 29.01.2026 г. за международна закрила, която обосновава с нови обстоятелства относно ситуацията в страната на произход личното му положение, свързано с религиозни и политически убеждения. Приложено е Удостоверение от 22.10.2025 г., издадено от Европейската организация на Демократическа партия К. – С., със седалище в [населено място], Германия, според което Сами Х., [дата на раждане] в [населено място], С., е член на партията от 2017 г.

Постановено е Решение № 64Х от 18.02.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № КП-01-336 от 29.01.2026 г. Административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В решението е обсъдено противоречието на фактите от последващата молба с изложените в първоначалното интервю, проведено на 07.01.2025 г., в което кандидатът е заявил, че не членува в политическа партия. Прието е, че интервюто е проведено повече от три месеца, след като е сирийският гражданин е приет в РПЦ - Х., през които той не е работил, респ. не е имал притеснения за издръжката си, поради което не е кредитирано посоченото в последващата молба, че по време на интервюто кандидатът е „бил уплашен и поради каква причина е бил тотално изтощен“. Обсъдено е, че в продължителен период след 2013 г. кандидатът не е бил на територията на С., поради което не е възможно да е имал активна политическа дейност в Д. партия на К. в С.. В резултат на този анализ интервюиращият орган е приел, че новонаведените обстоятелства, не само не подкрепят бежанската история на чуждия гражданин, но внасят допълнителни противоречия в нея, още повече, че информацията в представения документ е обща, без конкретика и име на лице, което е издало документа, а само печат на партията и подпис. С позоваване на актуална информационна справка на Дирекция „Международна дейност“

(ДМД) на ДАБ с вх. № МД-02-14/16.01.2026 г. е прието в решението, че в провинция Х. има наличие на въоръжени сблъсъци, но те са срещу клетки на Ислямска държава, при липса на доказателства, че кандидатът, в лично качество, е бил преследван от дадена партия или организация, че срещу него има правни, административни, полицейски или съдебни мерки. От представената информация ставало ясно, че ситуацията със сигурността в пров. Х. е овладяна до приемлива степен и реално няма риск за цивилното население. В допълнение, имало милиони завръщащите се в С. бежанци, на които била осигурена подкрепа - транспортна, хуманитарна, финансова и психосоциална. Въпреки наличието на конфликти в Североизточна С., където се намира [населено място], не следвало да се приеме, че е налице безогледно насилие в района. В заключение е прието, че посочените в последващата молба обстоятелства - влошена сигурност, нестабилност, случаи на агресия и насилие, не могат да се приемат за нововъзникнали, като релевантни мотиви, които да променят бежанската история на молителя.

Решение № 64Х от 18.02.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС е влязло в сила като необжалвано.

Кандидатът е подал процесната, трета молба за международна закрила рег. № УП-35050 от 30.03.2026 г. В нея се е позовал на членството си в Кюрдската демократична партия, за което приложил копие от членска карта и копие на удостоверение, издадено от Демократическа партия К., организация Европа. Твърди, че с оглед актуалната ситуация в С. и отношението на властите към лица с кюрдска принадлежност и предполагаема политическа опозиция, има основателен страх от преследване поради политическо мнение и етническа принадлежност, а при евентуално връщане би бил изложен на реален риск от тежки нарушения на основните права като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, както и лишаване от свобода при нечовешки условия, в нарушение на чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ и чл. 15, букви „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. На следващо място сирийският гражданин се позовава на актуалната обстановка в С., за която твърди, че продължава да се характеризира с нестабилност, въоръжени конфликти и сериозни нарушения на правата на човека, а кюрдите, като етническа група, са изложени на повишен риск от преследване, особено в райони извън ефективния контрол на централната власт или под контрола на въоръжени групи.

Постановено е оспореното Решение № 127Х от 20.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № УП-35050 от 30.03.2026 г. Административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Административният орган е съобразил, че в проведеното на 07.01.2025 г. интервю чуждият гражданин не е заявил, че е бил член на партия, както и, че е бил подложен на преследване, а напротив – посочил, че дълги периоди след 2000 г. е живял в [населено място] и в Иракски К.. С оглед на констатираните противоречия изявленията на кандидата не са приети като достоверни. В допълнение, представеният документ - Удостоверение, вече бил обсъждан във втората последваща молба на чуждия гражданин и взетото по нея Решение № 64 Х/18.02.2026 г. е влязло в законова сила, без да е обжалвано. Относно копието на членска карта е прието, че срокът ѝ на валидност е изтекъл в началото на 2022 г. Още повече, че тези факти не са „нови лични обстоятелства“ по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото са обсъдени по повод втората молба (първа последваща) за международна закрила.

С позоваване на справка на Дирекция „Международна дейност“ (ДМД) на ДАБ с вх. № МД-02-14

от 16.01.2026 г. интервюиращият орган е приел, че чуждият гражданин не представя нови елементи или факти, които да наведат на извод, че същият отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС. Пресъздадени са мотивите от предходното решение, че въпреки наличието на конфликти в Североизточна С., където се намира [населено място], родното място на молителя, то не може да се приеме, че е налице безогледно насилие в района. Съобразено е влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности, поради което съществували реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. Много хора се завръщали в родината си, в която не съществувал въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

В заключение е прието в решението, че молителят не изтъква нови лични обстоятелства, които да са различни от мотивите му в предходното производство, по което е получил отказ за статут на бежанец и хуманитарен статут и решението на председателя на ДАБ е потвърдено от две съдебни инстанции, а всичко, което е представил в третата си последваща молба, вече е обсъждано по време на втората последваща молба. Посочените в последващата молба обстоятелства - нестабилност, въоръжен конфликт и сериозни нарушения на правата на човека, не са приети за нововъзникнали и релевантни мотиви, които да променят бежанската история на молителя.

Цитирана е информация от Справка с вх. № МД-02-151 от 15.04.2026 г. на отдел „Международна дейност“ на ДАБ при МС, въз основа на която органът е обосновал извод, че ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на актуалната справка и от общодостъпната информация от други източници ставало ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият, явно на първо място, не е повсеместен, и на второ - не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което не може да се счита, че поради самото си присъствие в родния си край или в друго населено място, молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 22.04.2026 г. Жалбата е подадена на 22.04.2026, т.е. в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-76 от 26.01.2026 г. на председателя на ДАБ за определяне на В. З. Д. за интервюиращ орган и при липса на данни за нарушение на процедурата по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ и на срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ – 14 работни дни от подаване на молбата. Правата на

кандидата в производството за закрила надлежно са охранени чрез връчването на Указания рег. №УП-35050 от 30.03.2026 г. относно реда за подаване на молба за международна закрила и за процедурата, която ще се следва, вкл. при подаване на последваща молба, поради което не е допуснато твърдяното нарушение на чл.58, ал.5 от ЗУБ. Видно от текста и съдържанието на третата молба за международна закрила рег. № УП-35050 от 30.03.2026 г. в нея кандидатът се е опитал да обоснове нови обстоятелства относно личното си положение и страната на произход, като е приложил и писмени доказателства, което е указание, че същият е наясно с характера на производството по последващата молба. При тези данни от административната преписка съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на сирийския гражданин или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл.13, ал.2 от ЗУБ.

Молба за закрила рег. № УП-35050 от 30.03.2026 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т. нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е, преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това, чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че от кандидата са установени или представени нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само

тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които *не са били разгледани* при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Специфичното в случая е, че втората/първа последваща и третата/втора последваща молба за закрила почти се припокриват по съдържание. В тях са изтъкнати аналогични обстоятелства - членство в Кюрдската демократична партия, поради което кандидатът има основателен страх от преследване поради политическо мнение и етническа принадлежност. На следващо място се прави позоваване на актуалната обстановка в С. и правата на кюрдите, като етническа група, които са изложени на повишен риск от преследване, особено в райони извън ефективния контрол на централната власт или под контрола на въоръжени групи.

Съдът приема, че тези факти са преклудирани, доколкото са обсъдени в предходното Решение № 64X от 18.02.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, което е влязло в сила като необжалвано. Документът Удостоверение от 22.10.2025 г., издадено от Европейската организация на Демократическа партия К. – С., със седалище в [населено място], Германия, е бил приложен и към втората молба № КП-01-336 от 29.01.2026 г. за международна закрила, обсъден е в предходното решение по допустимост, поради което е преклудирани. Действително, към процесната, трета молба за закрила е представено Копие от членска карта на Кюрдска демократична партия – С., издадена на името на Само А. Х. Х., със срок на валидност до 17.02.2022 г. Съдът напълно споделя доводите на административния орган относно констатираното противоречие с първоначалното интерю от 07.01.2025 г., на което кандидатът не е заявил, че членува в политическа партия, още повече „активно“. Версията му пред съда, че е бил посъветвен от други кандидати да не изтъква всички елементи от бежанската си история, е в нарушение на чл.4, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС, поради което не може да се кредитира като достоверна, както правилно е приел административният орган.

В допълнение, напълно обосновано е позоваването в решението на дългия период, през които кандидатът не се е намирал на територията на С., от 2012 г. до 2021 г., което също препятства кредитирането като достоверни на новопредставените документи относно „политическа активност“ на кандидата. Независимо, че той е напуснал С. преди падането на режима на Б. А., интервюто с него е проведено на 07.01.2025 г. - след смяната на режима и повече от три месеца след пристигането на Сами Х. в България, поради което съдът не приема като достоверна защитната му теза, че евентуална политическа

ангажираност умишлено не е изтъкната по време на интервюто от 07.01.2025 г.

Пред съда кандидатът представя за първи път нови писмени доказателства, а именно:

1. Документ с дата 29.12.2024 г., изготвен от Ислямска държава в И. и С., адресиран „до братята, синове на Ислямска халифатска държава – изпълнение на качествена мисия – лидерът на неверническата партия (П.) и тези, които са с него, чиито имена са изброени по-долу, са осъдени на смърт/екзекуция: Х. А., Х. Х., Сами Х.. Те пребивават в [населено място], кв. Ал-А.“. Документът носи печат с дата 05.07.2024г. Приложена е снимка на същия документ, залепена на входна врата на къща.

В о.с.з. на 03.06.2026 г., запитан относно превода на датата на документа, преводачът М. А. Ю. заяви, че първата дата на документа е 29.12.1445 г., а датата долу в документа е 05.07.2024 г., като преводът на датите бил труден и водел често до обърквания.

2. Удостоверение на Мухтар, издадено на 07.11.2024 г. от Провинция Ал-Х., Сирийска арабска република. В документа е посочено пълното име на Сами Х. бин А. Х., [дата на раждане] в [населено място], С.. Удостоверението съдържа снимка и свидетелство, че посоченото в него лице „е било заплашено със смърт от терористични групи, които са поставили плакат върху вратата на къщата му, разположена в квартал Ал-А., с дата 01.08.2024 г.“.

3. Документ на кюрдски и на арабски и втори документ на английски език, без превод. В о.с.з. на 03.06.2026 г., чрез преводача М. А. Ю., съдът установи, че тези два документа са издадени от Министерство на здравоепозването, [населено място], Иракски К.. Документът на арабски език е съставен на 14.12.2021 г. и съдържа снимка на млада жена с диагноза „болна от тумор в мозъка, има нужда от премахване на този тумор или операция“. Другият документ е на английски език, издаден от Министерство на здравоепозването, Главна дирекция на здравеопазването - Е., на името на Н. Х. С., [дата на раждане] , с дата на издаване на документа – 30.10.2017г.

Съдът намира медицинските документи на името на съпругата на жалбоподателя за неотнормими към спора, доколкото не установяват лично обстоятелства касателно Сами Х., относими към основанията по чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Тези данни потвърждават част от бежанската история, че след 2013 г., вкл. към 2017 г. и 2021 г. семейството на кандидата е пребивавало в [населено място], Иракски К..

Относно начина на снабдяване с тези документи жалбоподателят пояснява, че са изпратени по електронен път от чичо му, който живее в [населено място]. Семейството на кандидата (съпруга и две деца) живеело в [населено място], Иракски К. и към момента при него били и родителите му. След инцидента с поставяне на писмо от Ислямска държава, родителите му се уплашили и отишли при семейството му в [населено място], Иракски К.. Снимката на документа била направена от брат му, който видял, че това е предупредително писмо и му я изпратил. Относно втория документ – Удостоверение на Мухтар, жалбоподателят пояснява, че е изявление на кмета на кв. Ал-А., което представлява свидетелство, че е заплашен с убийство от терористична организация. Документите му били изпратени преди 4-5 месеца, но не били представени пред ДАБ, защото бил посъветвен от други мигранти да съкрати бежанската си история.

Съдът намира противоречия в обясненията на кандидата относно начина на снабдяването му с тези документи, както и относно причините за непредставянето им в производството пред ДАБ. Отделно, между съдържанието на представените пред съда документи има разминавания, които допълнително бламират тяхната достоверност. На първо място, в документа от името на Ислямска държава в И. и С. са посочени две

различни дати, при липса на яснота с какви събития се свързват (дата на съставяне или дата на поставяне на вратата) - 05.07.2024 г. и 29.12.2024 г. Към първата посочена дата 05.07.2024 г. кандидатът все още е бил в С., доколкото в интервюто е казал, че е напуснал нелегално С. на 29.08.2024 г., а пред съда – на 18.08.2024 г. В допълнение, във втория документ – удостоверение на Мухтар е посочено: „са поставили плакат върху вратата на къщата му...с дата 01.08.2024 г.“, т.е. налице е противоречие между двата документи относно посочената дата в първия документ (05.07.2024 г. или 01.08.2024 г.), при твърдения, че новопредставените документи удостоверяват едни и същи обстоятелства. Неясни и противоречиви са и обясненията на кандидата относно времето и начина на снабдяване с документите. Жалбоподателят посочи пред съда, че се е снабдил с документите „преди 4-5 месеца“, но ако същите са „създадени“ през 2024 г. остава неясно, защо не са му изпратени още тогава, още повече, че към две от посочените дати, той все още се е намирал в С. (05.07.2024 г. и 01.08.2024 г.). Веднъж жалбоподателят посочва, че документите са му изпратени по електронен път от чичо му, който живее в [населено място], а след това, че снимката на документа била направена от брат му, който видял, че това е предупредително писмо и му я изпратил – това би следвало също да е още в периода 25.07.-01.08.2024 г., т.е. при съобразяване с тези твърдения (брат ми я е видял и ми я изпрати), кандидатът би следвало да разполага с документа (снимка) още по време на първото производство за закрила.

Следва да се обърне внимание, че обясненията на кандидата относно времето и начина на снабдяване с тези документи са твърде общи и влизат в противоречие помежду си – не стана ясно чрез кого се е снабдил с документите 4-5 месеца преди процесното съдебно производство, както и кога точно брат му му е изпратил снимка на документи от 2024 г. (отново преди 4-5 месеца), след като и братът е напуснал [населено място]. Тези противоречия в обясненията на кандидата, както и между съдържанието на двата документа, обсъдени съвкупно с начина на снабдяване с тях (преди 4-5 месеца за документи, създадени през 2024 г.), компрометират автентичността на новопредставените пред съда доказателства, както и достоверността на създаването им и снабдяването на кандидата с тях. Съдът приема, че предвид съзнанието на кандидата за необходимост от писмени доказателства, които следва да приложи към последващите си молби, тези документи са новосъздадени, като им е придаден вид, че касаят събития от 2024 г. единствено с цел да подкрепят елементите от бежанската история на кандидата. В подкрепа на този извод са и нелогичните обяснения на лицето, че при първото интервю е бил подведен да не наведе всички елементи от бежанската си история. Изложеното, освен, че е в нарушение на чл.4, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС, бламира изцяло достоверността на изнесената от Сами Х. бежанска история в процесната последваща молба. Тези факти допълнително се разколебават от продължителните периоди, през които кандидатът не е пребивавал в родния си [населено място], поради което не е реалистично да е станал цел на терористичната организация ИДИЛ/ДАЕШ. Както е посочил в интервюто от 07.01.2025 г., от 2000 г. до 2011 г. той е живял в Д., а от 2012 г. до 2021 г. – в Иракски К., където и към настоящия момент се намира семейството му – съпруга с две деца.

В допълнение, съдът съобразява, че официалната информация относно страната на произход на кандидата, общодостъпна на Интернет страница ecoi.net, не е в подкрепа на новонаведените от него обстоятелства, доколкото не съдържа данни за визираната активност на Ислямска държава/ДАЕШ:

1. Доклад на ACCORD – Австрийски център за изследвания и документация на страните на произход и убежището, публикуван на 12 март 2026 г.:

Събиране на информация за развитията, свързани със Сирийските демократични сили (SDF) и контролираните от кюрдите райони:

През януари 2026 г. конфликтът между преходното сирийско правителство и водените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF) ескалира. Това беше предизвикано от изтичането на крайния срок, определен от преходното правителство за интегриране на SDF в държавните структури, и обявената от правителството цел за възстановяване на пълния териториален контрол над североизточна С. (DW, 20 януари 2026 г.).

Боеве в А. и разселване на цивилното население:

В началото на януари избухнаха интензивни боеве в предимно кюрдските квартали Шейх М. и А. в А. между правителствени войски, проправителствени милиции и сили, свързани със SDF (MEI, 13 януари 2026 г.). На 10 януари кюрдските полицейски сили бяха изтеглени от последния останал кюрдски квартал и войските на преходното сирийско правителство поеха контрола над целия [населено място]. Няколко хиляди кюрди избягаха от града към А. и контролираните от кюрдите райони на изток от Е. (Schmidinger, 23 януари 2026 г.). До края на януари ситуацията в преди това оспорваните райони се *стабилизира*. Деветдесет процента от разселените се завърнаха и разрушената инфраструктура се ремонтиреше. Продължаващо предизвикателство в града и околностите на А. са импровизираните взривни устройства (СВУ), оставени от бойците на SDF (MEI, 29. Јдпнер 2026).

Разширяване на офанзивата в североизточна С. и подкрепа за преходното правителство от арабски племена:

На 16 януари Преходното министерство на отбраната обяви операция за превземане на Д. Х. и Маскана, части от последните контролирани от SDF райони в източната част на провинция А.. В рамките на по-малко от 24 часа проправителствените сили поеха контрола над двете места и разшириха офанзивата си към райони на провинция Р. и други контролирани от SDF региони в североизточна С.. На 17 януари проправителствените сили, включително части от Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи, както и съюзнически племенни милиции, започнаха офанзива от посоките на Р. и Д. Е..

С изключение на Ал-Ш., голяма част от южните покрайнини на *провинция Х.* също попаднаха под контрола на преходното правителство (Е. S., 20 януари 2026 г.; вижте също: Schmidinger, 23 януари 2026 г.).

Според експерта по С. Ч. Л., по време на офанзивата са извършени изолирани престъпления от правителствени войски и кюрдски милиционери. Има потвърдени случаи на оскверняване на трупове, унищожаване на гробище на Сирийските демократични сили (SDF) и използване на неуправляеми боеприпаси в цивилни райони от сирийската армия. В същото време кюрдските бойци са обвинени в убийството на близо 20 цивилни със снайперски огън и извършването на няколко извънсъдебни екзекуции (MEI, 29. Јдпнер 2026).

Прекратяване на огъня и по-нататъшни споразумения:

На 18 януари представители на преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) се споразумяха за прекратяване на огъня, което беше последвано от боеве (Al J., 20 януари 2026 г.). На 24 януари прекратяването на огъня беше удължено с още 15 дни, с призив към SDF да сложи оръжия и да представи план за интеграция в сирийската

армия (Reuters, 24 януари 2026 г.). Дори по време на това договорено прекратяване на огъня имаше взаимни атаки (D. Standard, 26 януари 2026 г., The National, 29 януари 2026 г.). На 29 януари например сирийски военни дроне извършиха атаки срещу позиции на SDF в близост до подрайон Ал Кахтания в провинция Х. (L. War J., 29 януари 2026 г.). На 30 януари двете страни се споразумяха за всеобхватно споразумение за постепенна интеграция на кюрдските военни и цивилни институции в държавата (F. 24, 2 февруари 2026 г.; вижте също: Reuters, 2 февруари 2026 г.). В циркуляр, публикуван на 16 февруари, сирийското Министерство на вътрешните работи определи краен срок до края на февруари 2026 г. за членовете на Сирийските демократични сили (SDF) да легализират статута си и да сложат оръжие.

Също през март преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) ще започнат размяната на съответните си затворници, като част от споразумението си от 29 януари (Rudaw, 10 март 2026 г.). Също така, като част от споразумението, сирийските държавни медии съобщават за организирането на завръщането на стотици разселени семейства в [населено място] (Rudaw, 9 март 2026 г.; вижте също: ANF News, 10 март 2026 г.).

Според новинарската платформа А. Al-A., *атаките на ИДИЛ са се увеличили значително, откакто SDF се изтеглиха от лагера Ал-Х.* В провинциите Р. и Д. ез-Зор по-специално е имало нападения от самотни членове на ИДИЛ *срещу силите за сигурност* (А. Al-A., 27 февруари 2026 г.).

Ситуация в Х.

Сирийските демократични сили (SDF) продължават да контролират предимно кюрдски райони. Правителствените войски не са навлезли в тези региони, по-специално в *градовете К. и Х.* в североизточна С. и Кобане в провинция А., близо до турската граница. Причината за това са текущите преговори за бъдещото управление на тези райони и връщането на държавните институции. Според сирийския новинарски уебсайт Е. В., двете страни се готвят за евентуални бойни операции. Както SDF, така и проправителствените сили, са преместили военни подкрепления към контактните линии южно от Х., докато SDF са разширили позициите си, са продължили патрулите и нападенията в градските райони и са превърнали гражданска болница във военна болница (Е. В., 24 януари 2026 г.). На 2 февруари журналисти, присъстващи на мястото на инцидента, съобщиха, че конвой от правителствени превозни средства е влязъл в [населено място] в резултат на споразумението от 30 януари, описано по-горе (F. 24, 2 февруари 2026 г.; Reuters, 2 февруари 2026 г.).

На следващия ден сирийските правителствени сили влязоха в [населено място]. (А. Al-A., 3 февруари 2026 г.). На 10 февруари сирийската армия започна да предава командването в части от Х. на вътрешните сирийски сили за сигурност (Welat, 11 февруари 2026 г.), като същевременно SDF се оттегли от фронтовите линии в южната част на [населено място] като част от споразумение между двете страни в конфликта и разположи свои собствени вътрешни сили за сигурност (А.) в районите (K. Press, 11 февруари 2026 г.). Същевременно The New A. съобщава, че като част от споразумение за прекратяване на огъня, SDF ще бъдат реструктурирани в четири бригади, едната от които ще бъде разположена около [населено място], а другите три в североизточна С. (SOHR, 16 февруари 2026 г.). На 21 февруари сирийските власти поеха администрацията на летище К. (Al-A., 22 февруари 2026 г.).

На 5 февруари американските сили се изтеглиха от базата Ал-Ш. в провинция Х. (The

New A., 5 февруари 2026 г.). На 21 февруари водената от САЩ коалиция започна евакуацията на военната база К. (Shafaq News, 21 февруари 2026 г.).

В началото на март Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси (UN OCHA) съобщи, че 116 900 вътрешно разселени лица остават разселени в 165 общности в провинциите А. и Х.. Освен това, повредата на критичната инфраструктура възпрепятства основните услуги. Честите прекъсвания на електрозахранването засягат водоснабдителните станции и медицинските грижи. В същото време някои важни пътни връзки между [населено място] и провинциите Р. и Д. ез-Зор бяха отворени отново след около 40 дни затваряне (UN OCHA, 8 март 2026 г., стр. 1).

2. Доклад от 9 юни 2026 г. с автор Е.: Сирийска арабска република, Североизток: Кратка актуализация на военните, охранителните и политическите развития, Последни развития в североизточна С. (Специален или аналитичен доклад, английски): И. месец се характеризира до голяма степен с приемственост в североизточната част на С., с бавен, макар и като цяло напредък в интегрирането на персонала на Сирийските демократични сили (SDF) под ръководството на временното Министерство на отбраната. Усилията за интеграция между Сирийските демократични сили (SDF) и Д. продължават да напредват със същия бавност, но като цяло прогресивно [...] Въпреки, че координацията продължава да се разширява от януари насам, SDF продължават да упражняват значителна независима военна и охранителна власт в целия регион. [...] Временните власти освободиха приблизително 250 задържани, свързани със SDF, през първата седмица на май, последвани от още 88 задържани по-късно през месеца. [...]

3. Доклад от м. май 2026 г. с автор UNHCR – Върховен комисар на ООН за бежанците: Сирийска арабска република, Съображения на UNHCR относно международната закрила по отношение на търсещите убежище от С. (политическо развитие; сигурност; човешки права; социално-икономическо положение; разселване и връщане; нужди от закрила; IFA; и др.):

I. Резюме

Тези съображения за международна закрила *заместват* позицията на ВКБООН относно връщането в Сирийската арабска република от декември 2024 г. Този документ се основава на информация, налична до 26 февруари 2026 г., освен ако не е посочено друго. Всички оценки на нуждите от международна закрила на хора, бягащи от С., трябва да се основават на надеждна, релевантна и актуална информация за ситуацията в страната.

А. Статут на бежанец съгласно Конвенцията за бежанците от 1951 г.

ВКБООН счита, че търсещите убежище от С., попадащи в един или повече от следните рискови профили, може да се нуждаят от международна бежанска закрила съгласно член 1А от Конвенцията за бежанците от 1951 г., в зависимост от обстоятелствата на конкретния случай:

- 1) Членове на малцинствени религиозни и етнически групи;
- 2) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на Сирийските демократични сили (SDF) в райони под техния фактически контрол;
- 3) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на антиправителствени дружески фракции в райони под техния фактически контрол;
- 4) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на ДАЕШ в райони с продължаващо присъствие на ДАЕШ;
- 5) Лица, възприемани като свързани с предишното правителство;

6) Ж. и момичета;

7) Деца;

8) Лица (възприемани като такива) с различна сексуална ориентация, полова идентичност, полов израз и/или полови характеристики (SOGIESC).

Не всички лица, попадащи в рисковите профили, посочени в този раздел, непременно ще бъдат определени като бежанци съгласно Конвенцията за бежанците от 1951 г. Обратно, изброените тук рискови профили не са изчерпателни. Следователно дадено искане не следва автоматично да се счита за неоснователно, само защото не попада в нито един от посочените тук профили. В зависимост от конкретните обстоятелства по случая, членове на семейството или други членове на домакинствата на лица с тези профили също могат да се нуждаят от международна закрила въз основа на връзката им с лица в риск.

В светлината на наличната информация относно продължаващите нарушения на правата на човека и злоупотреби, извършвани от различни участници, включително членове на правителствените сили за сигурност, постоянните пропуски в съдебната система, както и недостатъците в установяването на законност и ред и прилагането на дисциплина сред групите, официално интегрирани в силите за сигурност, ВКБООН не счита правителството за способно да осигури защита на сирийци и бивши обичайни жители, изложени на риск от преследване от недържавни субекти, включително обществени форми на преследване от страна на членове на семейството и други участници в общността.

На 16 януари 2026 г. беше издаден Президентски указ № 13 от 2026 г., с който се потвърждават културните и езиковите права на кюрдските граждани и се предвижда възстановяване на сирийското гражданство на кюрдите без гражданство (нерегистрирани кюрди) (мактумин). Въпреки че указът представлява важна символична и правна стъпка към справяне с дългогодишните оплаквания, практическото му въздействие ще зависи от прилагането му и по-широките политически и стратегически развития в североизточна С.. У. беше издаден на фона на продължаващите военни действия между Сирийските демократични сили (SDF) и правителствените сили за райони, които преди това са били под фактически контрол на SDF, както и на засилените опасения сред кюрдските общности, особено в североизточна С., относно бъдещата им роля в държавата. Преходът на С. остава „изключително крехък“ и неравномерен, а успехът му зависи от устойчивите подобрения в сигурността, икономическото възстановяване, реконструкцията и възстановяването на основни услуги, приобщаващото управление, отчетността и помирието.

Към момента на писане на статията, прилагането на споразумението е в ход: *правителствени контингенти за сигурност са влезли в Х. и К.*, а за Х. е назначен кюрдски губернатор.⁵⁵ Освен това правителството е поело контрол над нефтените находища и летището в К. и е в процес на поемане на контрол над граничните пунктове.⁵⁶ Ключови политически въпроси и такива, свързани със сигурността, остават в процес на договаряне, включително обхватът на кюрдското участие в централните институции, моделът на управление за районите с кюрдско мнозинство и степента на местна автономия по отношение на сигурността.⁵⁷

II.10) Дейност на ДАЕШ и усилия за борба с тероризма

ДАЕШ остава „постоянна заплаха“,¹²⁰ макар и ограничена от антитерористични операции, провеждани отделно от Сирийските демократични сили (SDF) и

правителствените сили.¹²¹ След падането на предишното правителство в края на 2024 г., ДАЕШ се възползва от освобождаването на повече от 500 задържани бойци и изземването на военно оборудване, включително тежки оръжия и ракети от бивши правителствени запаси.¹²² О. и темп обаче се забави през първите месеци на 2025 г., тъй като се адаптира към средата след прехода. Оттогава ДАЕШ се стреми да дестабилизира новия политически ред, като използва пропуските в сигурността и междуконфесионалното напрежение.¹²³ Според ACLED, активността на ДАЕШ е останала с „*относително умерена интензивност*“ през 2025 г.,¹²⁴ като операциите са били насочени предимно срещу Сирийските демократични сили (SDF) с импровизирани взривни устройства (IED), убийства и засади.¹²⁵ И. за Близкия изток е документирал 348 инцидента, свързани с ДАЕШ през 2025 г., което представлява 50% намаление в сравнение с 2024 г., наред със 76% намаление на свързаните с тях жертви (183 смъртни случая през 2025 г. спрямо 756 през 2024 г.).¹²⁶ Въпреки това, вътрешногодишните тенденции за 2025 г. показват *възходяща траектория*, което показва потенциално възраждане въпреки годишния спад.¹²⁷ ООН съобщи за множество опити за убийство, приписвани на ДАЕШ и Сарая А. ал-Сунна (SAS, която е широко смятана за фронтова група на ДАЕШ),¹²⁸ насочени към сирийския президент и министрите на вътрешните и външните работи.¹²⁹

Извън основните си райони на действие в Сирийската пустиня и североизточна С.,¹³⁰ ДАЕШ възстанови клетки в градски центрове в контролирани от правителството райони, както се вижда от опити за успешни атаки и продължаващи арести на клетки на ДАЕШ.¹³¹ През 2025 г. правителството и Сирийските демократични сили (SDF) проведоха множество операции срещу ДАЕШ, докато водената от САЩ Глобална коалиция за победа над ДАЕШ започна мащабни въздушни удари по позиции на ДАЕШ в цялата страна.¹³² След официалното присъединяване на правителството към коалицията през ноември 2025 г.,¹³³ докладите сочат за *увеличаване на атаките на ДАЕШ в контролирани от правителството райони*.¹³⁴ Събитията по отношение на сигурността в североизточна С. рискуват да подкопаят усилията за борба с ДАЕШ, като увеличат вероятността от масови бягства от централните за задържане.¹³⁵ За да смекчи този риск, правителството на САЩ премести хиляди задържани от ДАЕШ от С. в сигурни съоръжения в И. между 21 януари и средата на февруари 2026 г.¹³⁶

Действително, визираната актуална официална информация от доклада на ВКБООН признава известна активност на ИДИЛ/ДАЕШ в североизточна С., но следва да се съобрази, че срещу дейността на терористичната групировка са обединени значителни вътрешни и международни сили – временното правителство, Сирийските демократични сили (SDF) и водената от САЩ коалиция, поради което твърдяната активност на ДАЕШ срещу лице, което не подада в профилите, срещу които е насочена дейността на терористичната организация, е недостоверна. Според цитираната информация дейността на ДАЕШ е насочена срещу Сирийските демократични сили и новоустановения ред от временното правителство на С., докато кандидатът не притежава такъв профил.

4. Насоки от 1 декември 2025 г. с автор Е. – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, Е.) относно Сирийската арабска република.

В документа, неизчерпателно са посочени следните лица, които биха могли да отговарят на условията за статут на бежанец с голяма вероятност:

- Лица с различни СОПИЕСК (сексуална ориентация и/или полова идентичност и изразяване, и сексуални характеристики) и
- Лица с предполагаеми връзки с ИДИЛ (съображенията за изключване са особено важни за този профил).

Допълнителни насоки са предоставени относно обстоятелствата, влияещи върху риска, които могат да повлияят на вероятността за предоставяне на статут на бежанец за следните профили:

- Лица, свързани с бившето правителство на С.
- Лица, опасяващи се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили
- Лица, за които се смята, че се противопоставят на SDF/YPG (Кюрдски отряди за народна защита)
- Журналисти и други медийни специалисти
- Кюрди
- А.
- Друзи
- Ж. и момичета
- Деца

С изключение на етническата му принадлежност съдът отбелязва, че жалбоподателят не принадлежи към нито един от тези рискови профили, посочени в Насоките на Е. от 1 декември 2025 г.

Според Насоките на Е. споразумението, подписано през март 2025 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (СДС), доведе до значителен спад във въоръжените конфронтации между фракциите на СДС и Сирийската национална армия (СНС), номинално свързани с правителството. Напрежението между СДС и преходното правителство обаче остана и интегрирането на военните и цивилните институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (ДААНЕС) в държавата остана до голяма степен нерешено към края на септември 2025 г.

Според т.3. Субекти на преследване или сериозна вреда

3.4. Сирийските демократични сили:

Сирийските демократични сили (СДС) са военен съюз, в който кюрдските Отряди за народна защита (YPG) са водещ компонент.

През март 2025 г. СДС и Преходното правителство се споразумяха да интегрират силите на СДС в националната армия и Министерството на отбраната, прекратявайки военните действия и прехвърляйки контрола върху стратегически обекти. Първоначалните стъпки включваха изтегляне на СДС от кюрдските квартали Шейх М. и А. в [населено място] в началото на април и частично предаване на язовир Т., като съвместни патрули отбелязаха ранен напредък. Въпреки това, кюрдският призив за федерализъм ескалира напрежението, което накара двете страни да засилят позициите си близо до язовира. До края на май 2025 г. преговорите за язовира останаха нерешени, без постигнато окончателно споразумение, което подчертава продължаващите търкания въпреки първоначалното сътрудничество.

На 9 август 2025 г. сирийската държавна информационна агенция съобщи, че преходното правителство се е оттеглило от планираните преговори в П. със SDF, след като подкрепена от SDF конференция призова за децентрализация, подчертавайки продължаващите трудности при прилагането на споразумението от 10 март за интегриране на SDF в държавните институции.

Сирийските демократични сили (SDF) са извършили множество сериозни нарушения на човешките права. Те са арестували и/или задържали лица, възприемани като противници на SDF/YPG, поддръжници на преходното правителство, цивилни лица и персонал на Сирийската национална армия (SNA), които са се завърнали по домовете си в контролирани от SDF райони след предишно разселване, лица, дезертирали от SDF и членове на техните семейства, както и лица, свързани с бившето сирийско правителство. По време на някои от акциите, проведени от SDF, членовете им са извършвали физически нападения срещу жени и момичета. Докладите описват също насилие срещу журналисти и други медийни специалисти и *случаи на лица, опасяващи се от принудително или детско вербуване от кюрдските сили.*

Съдът съобразява, че кандидатът няма профил на противник на SDF/YPG, не е обявил да е поддръжник на преходното правителство, не е свързан със Сирийската национална армия (SNA), не е лице, дезертирало от SDF, както и лице, свързано с бившето сирийско правителство, не е журналист или медиен специалист.

По-нататък, пак според Насоките на Е. **ИДИЛ** продължава атаките си срещу Сирийските демократични сили (SDF), което съвпада с нарастващите опасения относно сигурността в *местата за задържане*, в които се настаняват бойци на ИДИЛ в североизточната част на страната, тъй като финансирането за тяхната поддръжка и персонал става несигурно. Съобщава се за спорадични атаки на ИДИЛ, насочени към силите на преходното правителство и цивилни, особено в провинция Д. ез-Зор.

Официалната информация в Насоките от 1 декември 2025 г. на Е. потвърждава извода, че кандидатът няма профил на лице, което може да бъде специфична цел на ИДИЛ/ДАЕШ – не принадлежи към Сирийските демократични сили (SDF) или към силите на преходното правителство.

Според Насоките от 1 декември 2025 г. на Е. Турция извършва военни атаки, насочени към Сирийските демократични сили (SDF), и провежда въздушни удари и удари с дроне в С. С., удряйки цивилни и критична гражданска инфраструктура. От края на март 2025 г. Турция и подкрепяната от Турция Сирийска национална армия (SNA) се *въздържат* от участие във военни действия. Тази пауза в боевете се простира от Кобане по поречието на река Е. до Р. „Революционно младежко движение“, известно още като „Патриотично еволюционно младежко движение“, свързана с YPG/PKK въоръжена групировка, **задържа деца за вербуване**. Съдът съобразява, че кандидатът няма такъв профил на лице, заплашено от детско вербуване.

В т.4.4. от Насоките на АЕСОУ е обсъден профила на лица, които се страхуват от принудително или детско вербуване от кюрдските сили, с последна актуализация - декември 2025 г., който се отнася до темата за вербуването от Сирийските демократични сили (SDF)/YPG и от „Патриотично-революционно младежко движение“.

Индивидуалната оценка дали има разумна степен на вероятност лицата да бъдат насилствено вербувани от кюрдските сили, трябва да вземе предвид обстоятелствата, влияещи върху риска, като например:

- П. и възраст: мъжете на възраст между 18 и 31 години са изправени пред риск. През юни 2019 г. кюрдската администрация прие закон за „Задължение за самозащита“, според който наборната военна служба стана задължителна за всички мъже, жители на територията на Д., включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, на възраст между 18 и 31 години. Жените могат да се присъединят към YPJ доброволно (съдът отново отбелязва, че кандидатът няма такъв профил и не попада в посочения възрастов

диапазон).

- Етнорелигиозен произход: *Кюрдите са основната цел. Други етнорелигиозни групи са по-малко изложени на риск.* По-точно, християните не са били подложени на същото ниво на прилагане на „Задължението за самозащита“ като кюрдите. Освен това се твърди, че D. е по-предпазлив при прилагането на закона за „Задължение за самозащита“ в региони, доминирани от араби.

Действително, с оглед етническата си принадлежност на кюрд кандидатът попада в този рисков профил, но от друга страна следва да се съобрази, че не е специфична цел на „задължението за самозащита“ с оглед на възрастта си. В допълнение, следва да се съобрази и най-актуалната информация, че считано от 03 февруари 2026 г. [населено място] е под контрола на правителствените сили, което не предполага, че при евентуално връщане в родния си град, сирийският гражданин би би заплашен от вербуване.

В заключение, с оглед посочените по-горе мотиви за несъответствия между представените пред съда документи и обясненията на Сами Х. относно снабдяването му с тях, съдът приема, че тези документи не следва да се кредитират като автентични и достоверни, респ. същите не подкрепят поддържаната от кандидата бежанска история в последващата му молба рег. № КП-35050 от 30.03.2026 г. На първо място, твърденията за политическа активност, освен недоказани и противоречащи на интервюто от 07.01.2025 г., са преклудирани с Решение № 64X от 18.02.2026 г., влязло в сила като необжалвано. По-нататък, не следва да се кредитират като автентични и достоверни и представените пред съда доказателства, вкл. доколкото не са подкрепени от официалната информация относно страната на произход на кандидата. Етническата принадлежност на кандидата, освен, че е обсъждана в предходните две административни решения, не е основание за закрила по чл.8, ал.1 от ЗУБ при липса на данни в страната на произход на кандидата същият да е обект на преследване единствено поради кюрдската си етническа принадлежност по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.

По изложените съображения и независимо, че кандидатът формално е приложил към процесната последваща молба нови писмени доказателства (представените пред съда), съдът намира, че не е изпълнено второто изискване по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила – поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При изложените съмнения относно автентичността и достоверността на новопредставените документи, съдът намира, че актуалната информация относно С. не съдържа данни, че кандидатът притежава профил на лице, което е било обект на преследване или при евентуално връщане в С. би било обект на преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, съобразно неизчерпателната дефиниция за преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ. За целите на производството по допустимост, изложеното осъществява състава по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива

2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ, доколкото новопредставените документи не са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, респ. не удостоверяват обстоятелства относими към основанията за закрила по чл.8 и чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

Според цитираните Насоки на Е. по отношение на субсидиарната закрила по член 15(в) от Квалификационната директива (безразборно насилие в ситуации на въоръжен конфликт), в документа е предоставена оценка по губернатории, както следва:

- В С. няма райони, където степента на безразборно насилие достига изключително високо ниво или високо ниво.
- В губернаторствата А., Д., Д. ез-Зор, Х., Х., Х., И., Л., К., Р., Селски Д., С. и Т. се извършва безразборно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в тези райони, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда.
- В губернаторство Д. се счита, че като цяло няма реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR.

В т.5.3. от Насоките на Е. се съдържат следните указания по приложението на член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС:

В североизточна С. продължава дългогодишното напрежение между Сирийските демократични сили (SDF) и Сирийската национална армия (SNA), коренящо се в кюрдските искания за автономия. Разногласията между SDF и преходното правителство остават, особено по отношение на интеграцията на военните и гражданските институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (D.) в държавната структура, въпреки споразумението, постигнато през март 2025 г. През август 2025 г. в губернаторство Д. ез-Зор бяха съобщени спорадични сблъсъци между местни племенни бойци и SDF. *От началото на септември 2025 г. сблъсъците между SDF и силите на преходното правителство се засилиха*

Най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, са се случили през месеците юли и август 2025 г. Три губернатории са регистрирали най-голям брой инциденти, свързани със сигурността: Д. ез-Зор (332), С. (206) и А. (187). Повечето битки в Д. ез-Зор са включвали сблъсъци между Сирийските демократични сили (SDF) и ИДИЛ, SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни милиции.

Към средата на септември 2025 г. в С. е имало около 7 милиона вътрешно разселени лица, живеещи в приемни общности (около 4,8 милиона) и места за настаняване на вътрешно разселени лица. Повечето вътрешно разселени лица са били разположени в провинциите И. (30,06%), А. (22,5%), селски райони на Д. (13,15%) и Д. (8,3%). Офанзивата, която започна през ноември 2024 г. и доведе до падането на режима на А., и насилието през юли в С. предизвикаха по-нататъшно разселване, като към 18 септември 2025 г. са регистрирани над 892 000 нови вътрешно разселени лица. По отношение на завръщането на вътрешно разселени лица, ВКБООН съобщи, че 1 855 698 души са се завърнали по домовете си от 27 ноември 2024 г. (972 085 от 8 декември 2024 г.). Най-много завръщания на вътрешно разселени лица са регистрирани в губернаторствата А. (39,9%), Х. (16,2%), И. (14,1%) и Х. (14%).

Съобщава се, че невзривени боеприпаси (НБС), експлозивни остатъци от войната (ЕОВ), противопехотни мини и импровизирани взривни устройства (СВУ) са широко разпространени, засягайки жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и

ключови пътища за достъп – особено в губернаторствата И., Д. ез-Зор, А., Р., Х. и селските райони на Д.. Д. ез-Зор е сред най-силно замърсените региони, като представлява приблизително една четвърт от всички подобни инциденти. Между 8 декември 2024 г. и 1 юни 2025 г. 532 инцидента, включващи взривни вещества, доведоха до 1052 жертви (428 убити и 624 ранени), от които 360 деца. Районите с най-високо замърсяване с взривни вещества са А., Р., Д. ез Зор, И. и Х.. Д. ез Зор е отговорен за поне една четвърт от всички регистрирани инциденти. Жертвите непрекъснато се увеличават в началото на 2025 г., особено в региони с интензивен конфликт и ограничен достъп за хуманитарни партньори. Забележителни засегнати райони включват М., А. ал-Араб/Кобани, Р. ал-А., Т. А. и провинция Д. ез-Зор.

Както се посочи, според Насоките на Е. *за всички провинции на С. се приема, че безогледно насилие е налице, но не на високо ниво*, и е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС. Следователно, приложимо е тълкуването, дадено в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, според което в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход.

Т.5.3.3.б (стр.72 от Насоките):

Само присъствие: Зони, в които степента на безогледно насилие достига толкова изключително високо ниво, че има сериозни основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в съответния район, единствено поради присъствието си там, би бил изправен пред реален риск да бъде изложен на сериозната заплаха, посочена в член 15(в) от QD/QR. Съответно, не са необходими допълнителни индивидуални елементи, за да се обосноват нуждите от субсидиарна закрила съгласно член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива райони.**

Високо ниво на безразборно насилие: Зони, където „простото присъствие“ не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR, но където безразборното насилие достига високо ниво. Съответно, е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат съществени основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива зони.**

Безогледно насилие, което не е на високо ниво: Райони, където се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на индивидуални елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат сериозни основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR.

Районите, оценени като принадлежащи към тази категория, както и основните елементи, довели до тази оценка, са посочени по-долу:

Х.:

Провинция Х. е предимно под контрола на Сирийските демократични сили (SDF) (в тази част информацията на Е. от м.декември 2025 г. не е актуална), с изключение на

северозападна област, граничеща с Турция, където подкрепяната от Турция Сирийска национална армия (SNA) и свързани с нея фракции под ръководството на Министерството на отбраната на преходната администрация поддържат контрол (в тази част е налице по-актуална информация, цитирана по-горе). Клетки на ИДИЛ остават активни, особено в контролираните от SDF центрове за задържане, като Ал-Х.. Локализираните недържавни въоръжени групировки, според съобщенията, целят да подкопаят властта на SDF. Американските военни поддържат бази в губернатора, въпреки че част от инфраструктурата е изтеглена към И.. Малък руски контингент остава разположен в К..

ACLED е регистрирал 453 инцидента, свързани със сигурността (средно 18,3 инцидента, свързани със сигурността, на седмица) в провинция Х. в периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025 г. Повечето от тези инциденти са били случаи на експлозии/дистанционно насилие, които са достигнали пик през януари 2025 г. и са намалели почти постоянно след това. Инцидентите с битки и насилие срещу цивилни граждани са достигнали пик през януари 2025 г., но през този период са били докладвани почти постоянно. В периода от 1 юни до 26 септември 2025 г. в Х. са регистрирани 110 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 6,4 инцидента, свързани със сигурността, на седмица. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. ACLED е регистрирал 563 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 13,4 инцидента на седмица.

Между декември 2024 г. и 31 май 2025 г. SNHR е документирала 9 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява приблизително 1 смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. През юни – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 3 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява по-малко от един смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. За периода декември 2024 г. до септември 2025 г. SNHR е регистрирала 12 смъртни случая. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 1 смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за целия референтен период. Инциденти, свързани със сигурността, са възникнали и в четирите области, като най-засегнат е районът Ал-Х. (71 инцидента), следван от К. (19). Р. Ал-А. е регистрирал най-малко (8).

Към юни 2025 г. ВКБООН е оценил броя на завърналите се от вътрешно разселени лица на 352 763 души и 1 795 души. Освен това, 7 093 души са се завърнали от чужбина от началото на 2024 г., предимно в областите Х. и К.. Към 18 септември 2025 г. ВКБООН е съобщил за 376 204 души, завърнали се от вътрешно разселени лица, и 2 857 скорошни завръщания. Освен това, 11 022 души са се завърнали от чужбина от 8 декември 2024 г. насам. Водната станция А. остава нефункционална, което засяга достъпа до вода в [населено място].

Невзривени боеприпаси (Н.), експлозивни остатъци от войната (В.), мини и импровизирани взривни устройства (СВУ) са широко разпространени и засягат жилищни райони, инфраструктура и ключови пътища за достъп, и по-специално в селскостопански райони по време на рутинни дейности като земеделие и паша.

Въпреки че има високо ниво на замърсяване с останки от война, засягащи жилищни райони и земеделски земи, броят на инцидентите, свързани със сигурността, постоянно намалява през последните няколко месеца, а броят на жертвите сред цивилното

население е нисък. Следователно може да се заключи, **че в губернаторство Х. се извършва безразборно насилие, макар и не на високо ниво.**

Т.5.3.4 от Насоките на Е. Сериозна и индивидуална заплаха:

В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход (вж. също Оценка на безогледното насилие по губернатории). Не е възможно да се предоставят изчерпателни насоки за това какви биха могли да бъдат съответните лични обстоятелства и как те следва да бъдат оценявани. Отделните елементи могат да съществуват в комбинация. Други фактори също могат да бъдат от значение. По-долу са дадени някои примери за лични обстоятелства, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие“, в контекста на С..

Възраст: това лично обстоятелство би било от особено значение във връзка със способността на лицето да оцени рисковете. Например, децата може да не са в състояние да оценят риска, свързан със замърсяване от невзривени останки от война. Децата може също така да не са в състояние бързо да оценят променяща се ситуация и да избегнат рисковете, които тя носи. В някои случаи напредналата възраст може също да повлияе на способността на лицето да оцени и избегне рисковете, свързани с въоръжен конфликт.

П.: Трудно е да се установи дали и при какви обстоятелства мъжете или жените биха били изложени на по-висок риск като цяло. Това би зависело и от други фактори, като например естеството на насилието в района. Например, мъжете може да са изложени на по-висок риск от насилие, насочено към местни пазари, банки, държавни институции, тъй като мъжете са тези, които по-често са извън дома и посещават такива места. От друга страна, общите полови норми в С. предполагат, че жените може да имат по-малко информация относно текущата ситуация със сигурността и свързаните с нея рискове. Освен това, ако насилието се премести по-близо до местоживеенето на хората, например в случай на въздушни удари или наземни сражения в населени места, жените може да имат по-ограничена способност да го избегнат.

Здравословно състояние и увреждания, включително проблеми с психичното здраве: сериозни заболявания и увреждания могат да доведат до ограничена мобилност на дадено лице, което затруднява избягването на непосредствени рискове, а в случай на психични заболявания, това може да го направи по-малко способен да оценява рисковете. В други случаи такива състояния може да изискват чести посещения в здравно заведение. Например, пътната сигурност и/или замърсяването на ключови пътища за достъп с взривни останки от войната може да увеличи риска от безогледно насилие, тъй като лицето ще бъде принудено да пътува. Освен това, ако здравните заведения са повредени и затворени в резултат на годините на конфликт, такъв кандидат може да бъде изложен на по-висок риск поради косвените последици от безогледното насилие, тъй като няма да има достъп до необходимите му здравни грижи.

Икономическо положение: кандидатите в особено тежко икономическо положение може също да са по-малко способни да избегнат рисковете, свързани с безогледното насилие. Те може да са принудени да се излагат на рискове, като например работа в райони, засегнати от насилие и/или експлозивни останки от война, за да задоволят основните си нужди. Те може също така да имат по-малко ресурси, за да избегнат непосредствена заплаха чрез преместване в друг район.

Професия и/или място на пребиваване: професията, която лицето вероятно ще има, когато се завърне в родния си район, също може да бъде от значение. Тя може например да е свързана с необходимостта търговците, които трябва да пътуват през конфликтни зони или зони, замърсени с взривни останки от войната, за да си осигурят прехраната. Може също да е свързана с необходимостта от често посещение на места, за които е известно, че са особено обект на нападения в конфликта, например когато журналисти трябва да отразят конкретно събитие в близост до конфликт или лекари, работещи в близост до конфликт.

Познаване на района: съответните познания за района се отнасят до моделите на насилие, които го засягат, съществуването на райони, заразени с противопехотни мини и др. Различни елементи могат да допринесат за познанията на дадено лице за района. Те могат да бъдат свързани със собствения му опит в конкретния район или в райони, подобно засегнати от безогледно насилие, или с връзката му с мрежа за подкрепа, която би гарантирала, че е информиран за съответните рискове.

Членове на семейството или мрежа за подкрепа: семейството или мрежата за подкрепа могат да бъдат източник на информация, необходима за оценка на ситуациите. Следователно, човек без или с ограничена мрежа за подкрепа може да е по-податлив на безогледно насилие. Напротив, човек със значителна семейна или мрежа за подкрепа може да е по-способен да оцени рисковете, свързани с безогледното насилие. В някои случаи тези лични обстоятелства могат да се натрупат, което да доведе до повишено излагане на безогледно насилие.

Съдът отбелязва, че Сами А. А. Х. не разкрива характеристики на „лични обстоятелства“, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие при безогледно насилие“, в контекста на С., провинция Х., посочени в Насоките на Е., свързани с: възраст, пол, здравословно състояние, наличие на увреждания, професия и/или място на пребиваване, познаване на района, членове на семейството или мрежа за подкрепа. На първо място следва да се изтъкне, че в последващата си молба кандидатът не навежда конкретни обстоятелства относно личното си положение (по посочените от Е. критерии), които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Както с оглед на възрастта му, така и с оглед официалната информация относно област Х., кандидатът не би могъл да се притеснява от принудително вербуване. В същото време, той не навежда твърдения за напреднала възраст или доводи, свързани със здравословното му състояние или упражнявана професия. Дължим е извод, че по отношение на кандидата не се установяват и доказват индивидуални обстоятелства относно личното му положение, които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Следователно, не е налице основание по член 15 (в) от Директива 2011/95/ЕС, респ. чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, за предоставяне на субсидиарна закрила. Това е така, тъй като според Насоките на Е. в губернаторство Х. се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво, поради което и в контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, каквито специфични обстоятелства при него не се установяват.

По изложените съображения съдът приема, че наведените от кандидата доводи правилно и обосновано са възприети от административния орган като такива по чл.13, ал.2, вр. чл.76а от ЗУБ - в последващата си молба за закрила вх. № УП-35050 от 30.03.2026 г. той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за

личното му положение или относно държавата му по произход. Официалната информация относно страната на произход на кандидата не съдържа данни, че при евентуално негово връщане в С., той ще бъде изложен на тежките посегателства, посочени в чл.9, ал.1 от ЗУБ, или са налице основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ. С изложеното не е изпълнено допълнителното изискване на чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. С други думи – да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила, доколкото спрямо Сами А. А. Х. не се установяват релевантни обстоятелства за предоставяне на международна закрила.

Дължим е извод, че процедурата по предварително разглеждане допустимостта на подадената от сирийския гражданин последваща молба вх. № УП-35050 от 30.03.2026 г. е проведена според приложимите за нея национални и съюзни процесуални правила, при съблюдаване на основните им принципи и гаранции. С нея чужденецът не предоставя каквито и да е нови елементи относно личното си положение или страната си на произход, относими към предоставяне на международна закрила по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. Като такава тя е лишена от предметен обхват и е недопустима съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ. Ново производство за предоставянето на международна закрила по нея не може да се образува, поради което с нейното недопускане до разглеждане по същество законът не е бил нарушен от страна на интервюиращия орган на ДАБ.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сами А. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 127X от 20.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № УП-35050 от 30.03.2026 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: